

Fetus: «Les cançons d'Arnella són un llegat increïble? »

Fetus versiona, a cop de punk, el repertori de Jaume Arnella al disc 'Sota, cavall i rei'

Divendres 19 de febrer es publica el tercer disc dels empordanesos **Fetus**, *Sota, cavall i rei* (Bankrobber, 2021), on versionen en clau de garatge-punk el repertori de **Jaume Arnella**. Mentre esperem que es presenti, el 20 de març al Tradicionàrius, en parlem amb el cantant i guitarra, Adrià Cortadellas.

Com heu conegut les cançons de Jaume Arnella?

Aviam, ja el coneixíem una mica, però no ens hi havíem posat compulsivament com fins ara. El pare d'en Telm Terrades (baix) sí que n'era molt fan i tenia tots els discos, havia tocat amb una orquestra i hi havia coincidit.

I com heu acabat dedicant-li tot un disc?

Feia temps que teníem ganes de fer alguna cosa diferent, després de dos discos de cançons pròpies -*L'epicentre del fangar* (Bankrobber, 2017) i *Terra cuita* (Bankrobber, 2019)-. Recordo que un dia anàvem a fer un concert a Lleida i va sonar "La timba de les cartes" i ja vam començar a parlar i animar-nos amb aquest repertori. Després vam versionar "Les rondes de vi", i vam acabar submergint-nos en la seva discografia. Vam triar les que ens agradaven i s'adaptaven al nostre estil. Llevat d'un parell, totes les que ens agradaven i hem versionat ens han encaixat i han donat bon resultat.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=-sc2Fp0wUZ0>

Encara que sigui amb una guitarra tota sola, les interpretacions de Jaume Arnella sempre tenen un punt salvatge. Fa la sensació que fa en cada moment el que li dona la gana.

Realment és espectacular. Les seves cançons són un llegat increïble, i tan divers! Cançons de Verdaguer, de taverna, de la tradició popular, romanços... al final és el que diu ell mateix: el seu ofici és explicar històries. Una mica com el que representa el Fèlix o Llibre de les meravelles, de Ramon Llull, que ell adapta: en Fèlix va pel món i explica el que veu. Doncs a en **Jaume Arnella** el que li agrada és això. Per això diuen que és l'últim joglar, o l'últim romancer. I nosaltres, no és que siguem romancers, però som un grup de punk i donem importància a les lletres. Al final tot ha fluït d'una manera molt natural. En **Jaume** és una meravella.

Aquesta naturalitat que descrius es podria comparar amb la que ha unit els Pogues amb la música irlandesa, o Woody Guthrie amb generacions de músics de tots els estils...

És clar. fins i tot vist amb perspectiva, crec que a nosaltres aquest treball, sense deixar el nostre estil, ens marcarà de cara al futur, perquè el funcionament ha donat molt de sí. M'agraden molt els **Pogues** i aquí podem fer el mateix. Per què no? El cançoner de **Jaume Arnella** es pot portar a múltiples estils. Després hi ha cançons que comporten una feina d'adaptació, o de resumir... Al "Romanço d'en Quico Sabaté" no hi hem tocat ni una frase, perquè és una narració tancada i no té sentit canviar-la. "Lo Comte Arnau" sí que l'hem resumida una mica, i "Fèlix i les meravelles" també, amb l'objectiu de mantenir la intensitat. Sempre hem mirat de respectar l'essència d'aquestes cançons. I he flipat en veure que ens han funcionat gairebé totes a la primera!

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=CzJbWYRyGwQ>

Com heu fet la tria?

Hem triat les que ens agradaven, de tots els temps i de tots els estils, tot i que la portada d'en Roger Pelàez és una recreació de l'àlbum *Cançons de vi i taverna* (Edigsa, 1976). I t'asseguro que aquestes cançons ens han enriquit molt com a grup, tant des del punt de vista musical com líric. En el temps de confinament, en què no hem tingut tantes vivències ni tantes motivacions per escriure, ens ha anat molt bé posar-nos a fons amb aquest món, i crec que es notarà en els nous temes que fem.

A més del trio de Fetus, qui us acompanya a la gravació?

Hi ha els teclats de Guille Caballero, que ja ens ha acompanyat a les gravacions anteriors, i un altre guitarrista, en Jordi Anticó. Als directes, que seran més aviat en teatres, ens ve molt de gust tocar amb aquest format de quintet. El trio també està molt bé, però ara mateix, amb la gent asseguda, aquest format ens acosta més a un format de pop, o powerpop. En Guille fa molta feina amb els teclats, hi aporta un coixí molt bo.

"Sota, cavall i rei" té un vents i uns aires molt soul.

Sí, hi ha en Genís Bou als saxos i la Marina Feliu a la trompeta.... Aquesta és la que hem retocat menys, tot i que l'hem passada pel nostre sedàs. No descartem portar els vents en algun bolo, perquè llueixen molt.

Què hi diu, en Jaume Arnella, d'aquest disc?

Abans de gravar-lo, vam contactar-hi a través d'en **Carles Belda**. Li vaig fer un mail i de seguida ho va veure amb molt bons ulls i es va engrescar. Després vam coincidir a la Bisbal, on vam organitzar un concert d'ell amb en **Belda**, el vam conèixer i vam estar xerrant. I un cop fet el disc, vam anar a casa seva, a Santa Eulàlia de Ronçana. Va ser molt emotiu i vam acabar quedant-nos a dinar. Per nosaltres és molt especial, en som molt fans. El vinil no només té la portada inspirada a *Cançons de vi i taverna*, sinó que a la contraportada li hem dedicat una poesia.

El 20 de març al Tradicionàrius hi haurà cartell doble: primer, en Jaume Arnella amb en Rafel Sala, i després vosaltres. Tocareu plegats?

Bé, alguna cosa haurem de fer... No és senzill, perquè moltes cançons les hem canviades de to... Però alguna cosa farem. Ens fa molta il·lusió, serà una vetllada preciosa.

Fetus Foto: Abril Martí